

Tabel 2. Fordelingsvirkning af forslaget efter udligning over bloktilskud

	Mio. kr. (91-niveau)				samlede off. udg.
	beboeren	kommune	amt	stat	
1991	45	24	0	-69	-45
1992	75	11	0	-86	-75

Når kommunerne fortsat optræder med en merindtægt (hvilket er en følge af den størrelse, man foreslår for kompensationsbeløbet), så skyldes det, at forsøgskommunerne ikke ubeskåret får skatteindtægterne fra de udbetalte pensioner. Skatteindtægter udlignes nemlig efter de almindelige regler herom. For at holde forsøgskommunerne skadesløse er det derfor nødvendigt at overkompensere kommunerne som helhed. Dette problem forsvinder, hvis ordningen senere måtte blive permanent og gældende for alle. Desto flere kommuner, der medvirker i ordningen, desto mindre betydning får udligningssystemet, og desto mindre overkompensation er nødvendig.

Som følge af udskydelsen af lovforslaget kan i de første tre måneder af 1991 fortsat udbetales erhvervsudytighedsbeløb og bistands-/plejetillæg til de beboere på § 85 a-plejehjem, der efter de almindelige regler er berettigede hertil. De økonomiske konsekvenser heraf er ikke indregnet i de foranstående beregninger af de økonomiske konsekvenser vedrørende § 85 a-ordningen.

Bruttoudgiften for det offentlige ved fortsat at udbetale erhvervsudytighedsbeløb og bistands-/plejetillæg i 1. kvartal af 1991 er beregnet til 3,5 mio. kr. (PL-niveau 1991). Efter modregning af skat og betaling af ekstra husleje bliver nettoudgiften 1,2 mio. kr. (PL-niveau 1991).

b. Pensionsudbetaling på institutioner for personer med vidtgående fysiske eller psykiske handicap og særlige plejehjem (§ 119-ordningen)

Som nævnt i de almindelige bemærkninger indebærer forslaget, at der skabes mulighed for, at ordningen medio det første år kan omfatte 500 personer og medio det andet år yderligere 500 personer.

Som det fremgår af beregningerne, skønnes dette at medføre statslige merudgifter på 8 mio. kr. det første år og 15 mio. kr. det andet år. Efter lovforslaget er der derfor afsat en økonomisk ramme til forsøget af denne størrelse.

Udgifterne fremkommer først og fremmest ved at beboernes disponible indkomst forøges.

En »gennemsnitsbeboer«, der er omfattet af ordningen, vil have en (gennemsnitlig) disponibel indkomst på 31.867 kr. om året.

Dette vil være en stigning i beboernes disponible indkomst. Beboernes nuværende disponible indkomst er stort set kun beløbet til personlige fornødheder (lommepengebeløbet), som er på 9.676 kr. årligt (beregnet som et vægtet gennemsnit). Lommepengebeløbet spænder fra 8.208 kr. årligt til 21.804 kr. årligt.

Det bemærkes dog, at beboere på 67 år og derover vil få tilkendt folkepension, hvorfor stigningen i den disponible indkomst vil være beskeden for denne gruppe.

Den disponible indkomsts komponenter er angivet i tabel 3, hvor der er skønnet over beboernes gennemsnitlige disponible indkomst.

Tabel 3. Den gennemsnitlige disponible indkomst for beboere, der er omfattet af forsøgsordningen.

	årlig indkomst (91-niveau)
pension m.v.	70.751
servicepakke	-47.064
skat	-845
60 pct. betaling	1.731
husleje	-426
anden indtægt	6.030
disp. indkomst	31.867
gns. lommepengebeløb	9.676
indtægt udover lommepenge	6.030
stigning i disp. indkomst	16.161

Huslejen er i tabellen beregnet som 15 pct. af den del af indkomsten, som er udover den sociale pension. (Husleje på 15 pct. af den sociale pension er indregnet i pakkeprisen).

For de enkelte beboere vil der være forskelle på de disponible indkomster. Under forudsætning af, at den gennemsnitlige pakkepris bliver af tilsvarende størrelsesorden som for § 85 a plejehjemmene, vil beboerne i gennemsnit få en stigning i den disponible indkomst.

For § 112 området er det ikke nødvendigt med en kompensationsordning i lighed med den ordning, der er knyttet til § 85 a-ordningen for kommunernes indtægtstab.

Det skyldes, at beboerne på institutionerne efter § 112 i gennemsnit har indtægter, der er mindre end indtægterne ved § 85 a plejehjem. (Amts)kommunerne mister derfor ikke indtægt i samme omfang fra beboerne ved overgang til udbetaling af pension.

For beboere på § 112, stk. 2 institutioner modtager (amts)kommunerne et beløb fra staten, der svarer til